

L1602

F1

JONAS NOREIKA

**Pakelk galvą,
lietuvi!!!**

K A U N A S

---

1 9 3 5

2016/03/08

194

23-495

JONAS NOREIKA

Pakelk galvą, lietuvi!!!

Jnu. nr. 4272

LIETUVOS RESPUBLIKA
Š. M.
Valstybės Centralinio
KNYGNO
Rokiškio Skyrius

1937 m. 6 mėn. 18 d.

4272 Nr.

Rokiškis

1938

K A U 2016/03/08

1 9 3 3

~~19385~~

2-00-22534

F00/22534

i

Ižangos vietoje.

Lietuva priklauso tikrai Lietuviams!
Mūsų krauju Ji išpirkta, mums ir
valia Joje būt esamųjų kapitalų savi-
ninkais!

Būkime atviri ir nuoširdus! Atidenki-
me savo skaudamąsias vietas! Nuspręskim
vieną kartą galutinai ką mes kuriame:
Tautos, partijos ar svetimtaučių gerovę?

J. Noreika.

Kaunas,
1933 m.

2016/03/08

Velniava.

Spėkite mįslę?

Vieną rytą į plačią jūrą išplaukia neregėto didumo laivas. Tuo laivu keliauja tūkstančiai žmonių. Daugelis iš jų pasi-puošę brilijantais ir auksu. Moterys vaikščioja apsikarsčiusios žemčiūgų karoliais, auskariais ir sunkiomis apyrankėmis.

Naktis. Orkestras pritaria bangų supimui.

Keleiviai šoka, dainuoja ir džiaugiasi pasaulio gražumu.

Staiga pasigirsta šūvis!

Kažin-kas susprogdina dinamą mašiną. Visame laive užgęsta elektros lempos. Išsigandę pradeda klykt moterys ir vaikai. Vyrų išsitraukia peilius ir revolverius.

Prasidėjo skerdynės. Tie, kurie troško aukso, kad prisiplėštų, antrieji, kad pasisotintų žmonių krauju, tretieji, kad patys save ir savo vaikus apgintų.

Laivo kapitonas nori sušaukt visus jūrininkus—matrosus, kad nuramintų įsiutusių minią. Veltui! Visi jie plėšia ir žudol. Jis pažįsta savo karininkų k...

2016/03/08

riksmą įsakantį piaut ir užmušt. Jis mato tamsoje šniokščiančius krūvose kūnus. Šilto žmogaus krauju lašai apteškia jo veidą. Į jūrą krinta klykdami vaikai, motinos ir kruvini vyrai.

— Ko jūs piauinatės?! — Rėkia iš visos gerklės kapitonas. Jo riksmo niekas negirdi, o jeigu ir girdi, tai nenori girdėt.

Žmonės pavirto žmogžudžiais! Kraujas, riksmas, keiksmas, šūviai, šniokštimas ir mirštančiųjų dejavimas!..

Kapitonas perpyko, nutvėrė laivo kompasą, išlupo jį ir trenkė į jūrą:

— Tegu klaidžioja po bekraštį vandenyną mano laivas! Tegu miršta iš bado ir šalčio tie, kurie išskerdė savo brolius!

Arčiau buvusieji pamatė ir suprato.

— Išdavimas!.. Išdavimas!.. Mirtis jam!..

Į kapitono šonkaulius susmego dešimtys kruvinų peilių. Juoda vandens gėlmė prarijo jį.

Nekalto žmogaus kraują ir kūną pajuto bangomis žaidžianti jūra. Sudejavol! Pradėjo kilt baisusis nerimas iš pačių gelmių! O žmonės piovėsi ir piovėsi! Buvo maža saujelė tokių, kurie suprato ką reiškia plaukti laivu be kompasų! Jie sulindo į pakampes ir drebėjo pamatę jūros neramumą.

Pakilo bangos!

Vėjas šniokštė! Atėjo vėtra! Audra su perkūnais ir žaibais užpuolė nelaimingąjį laivą vidury jūros!

Didžiausi vandens kalnai kriokdami griūva viens po kito! Iš pačios gėlmės kyla jūros pakeikimas!

Iš visų kraštų suplaukė lietaus debesys ir paleido čiurkšlėmis.

Pagaliau žmonės pradėjo atsipeikėt. Lietus nuplovė kraują nuo jų rankų ir peilių, bet sąžines galėjo nuplaut tik jų pačių atgaila. Ir jie pradėjo atgailaut! Jie meldėsi, bet kišenėse saugojo plėšimo metu pavogtas brangenybes. O nuskriaus tieji slaptai galanda peilius, kad audrai nutilus vėl galėtų pult iš pasalų savo skriaudėjus.

Susirenka išlikusieji karininkai ir tariaisi. Neramūs jie, nes įsiutusi audra grašina pražūtimi. Nei kompasų, nei žvaigždžių! Jokios krypties ir nieks nežino kur juos neša bangos. Gal jau čia pat uola ir jųjį laivą trenks vėtra į ją ir suskaldys į šipulius. Vienintelė išeitis — melstis. Melstis ir prašyt Visagalį, kad nuramintų audrą ir dar nors kartą leistų praregėt saulę.

— Melskitės! Melskitės, žmonės, kad Dievas padarytų stebuklą! Melskitės visil.. Ragina išsigandusius žmones karininkai. Daugelis klaupiasi, bet kišenėse slepia užgrobtą turtą. Ir pačiais karininkais netiki, nes jie ką tik plėšė drauge su kitais.

Audra siunta. Dievas su

Staiga vienam kambarėly laivo apačioje pasigirsta kliksmas. Karininkams

praneša, kad japonų tautos žmogus užpuolė kинietį.

Visus nukrečia pasibaisėjimas, bet nieks nedrįsta gelbėti kiniečio!

Karininkai susiima už galvų ir nežinodami kas daryt šaukia: „melskitės!“ Tačiau ir jų daugumos kišenėse pilna svetimų turto...

Išpėkite: Kas tai yra? Tai mūsų šiandieninis pasaulis!

Po didžiojo karo skerdynių žmonės apkvaišo. „Nužudė“ tikėjimą. Susirinko Tautų Sąjunga ir pradėjo... posėdžius. Tie posėdžiai tęsiasi be galo... O kągi padarė toji Tautų Sąjunga, kurioje posėdžiauja atstovai valstybių, dalyvavusių pasaulinėse skerdynėse ir tebelaikantių užgrobtus svetimus kraštus?! Ir ką ji gali padaryt?! Jie netiki viens kito žodžiais.

Japonai šaudo kинus ir grobia naujas žemes! Tautų Sąjunga grąšina! Bet ką reiškia grąšinimas tam, kurs nebijo skerdynių?! Kuo remiasi tasai grąšinimas?.. „Dievo baime“.

Šiandien pasaulį vėl sukrėtė nauja žinia: Vokietija išstojo iš Tautų Sąjungos. Tautų Sąjunga nesitikėjo tokio žygio! Vokietys po karo pasijuto apiplėštas ir todėl nenori posėdžiat su tais, kurie nori pasirodyt taikos ir gerovės apaštalais, o tuo tarpu savo „kišenėse“ slepia svetimą turtą. Jeigu nori taikos, tai pirmiau ati-

duok tą, ką esi išplėšęs! Tartis atvira širdimi gali tik švarios sąžinės žmonės!.. Taip galvoja Vokietys. Tą žinant, rodos, uetenska perdaug stebėtis ir Vokietijos išstojimu iš Tautų Sąjungos.

Žmonės bijo naujo karo galimybės. Jau ir be karo daugelis miršta badu... Tiesa, yra tokių, kurie tikisi, kad karas išvestų žmoniją iš užburto krizės rato. Mirtų milijonai, bet likusieji galėtų susikurt laimingą gyvenimą. O mirt nuo žaizdų yra lengviau negu iš bado...

Ar iš tikrųjų galimas naujas pasaulio karas?

Vokietija paleido visas dirbtuves gamint karo pabūklus ir nuodingąsias dujas. Nieks neabejoja, kad ir visos kitos valstybės tą patį daro... Prisiminkime tą laidą, kurs kovoja su įsiutusiais vandens kalnais. Pažvelkime į tuos keleivius, kurie nežino kas daryt. Jie girdi pagalbos šaukiantį kинietį. Mato peilį galandantį vokietį, kurs gali drauge su japonu pult išvargusius keleivius. Tačiau!.. Visi savo kišenėse turi paruošę peilius ir lengvai nepasiduos! Puldamas vokietys darytų didelę riziką būt užpultas iš visų pusių, nes žmonės trokšta ramybės!

Jei kas nors išdrįstų pradėt karą jis būtų sutriuškintas **2016/03/08** ir žūtų. Tai įvyktų labai greit.

Svarbiausias rūpestis — kaip nuraminti įsiutusią jūrą?! Kaip surast kryptį, kad greičiau išplaukt iš tos velniavos?! Kom-paso nėra, žvaigždžių nesimato ir nieks nežino, kada pro užplūdusius debesius sušvis saulės spindulys?

Tokia yra pasaulio kova su baisiąja ūkio krize.

Pasaulis trokšta taikos ir vienybės!

Tačiau dar ne visi nori atiduoti svetimą turtą! Dar yra daug apiplėšusių ir apiplėštųjų! Skriaudėjų ir nuskriaustųjų!

Reikia, kad atsirastų drąsuolis, kurs pirmas sušuktu: „Štai tavo dalia, kurią aš buvau išplėšęs!“ Mes visi buvome kvaili, bet mes jau matom savo beprotybę! Gailimės! Tegul mūsų darbas visiems amžiams būna pamoka, kad peiliais ir smaugimu laimės negalima sukurt! Melskimės su gryna sąžine ir Dievas mums atleis!..“

Taip!

Pasaulis trokšta taikos! Ir tasai troškimas atves tautas į vienybę! Anksčiau ar vėliau, bet įvyks viso pasaulio taika! Ir tebūna garbė tai tautai, kuri pirmoji gražins užgrobtą turtą jos savininkui!

Esame tauta be savo sostinės! Ją laiko užgrobęš mūsų kaimynas ir stena slepiamas baisios nuodėmės!

Ar ištikrųjų Jūs, lenkai, dar ilgai klaupsitės prieš Amžinąją Tiesą ir drį-

site maldaut Visagalį, kad nuramintų įsiutusią audrą, savo kišenėse slėpdami svetimą turtą?! Ne, ne! Mes nenorėtume, kad visas pasaulis ir Jūsų ainiai prakeiktų Jus, kaip nepataisomus skriaudėjus, lyg Dūseldorfo žudiką!..

Lietuva gali tyra sąžine klauptis prieš altorių ir prisiekti, kad nori Taikos! Kvieskime viso pasaulio tautas atlikti išpažintį. Padaryt atgailą! Juk tiktai čia visokios gerovės ir laimės šaltinį atrasime!

Tada nurims įsiutę bangos ir mūsų laivas plauks lengvai, vedamas žmonių galinčių iš žvaigždžių nustatyt laivo kryptį. Vėl galėsime džiaugtis gyvenimo gražumu!

Mūsų gyvenimas savo žemėje.

Visi Lietuvos gyventojai labai gerai žino, kad esame žemdirbių tauta. Ūkininkas laiko ant savo pečių visą valdžios aparatą. Todėl visų pirmiausia ir reikia žiūrėti į sodžių — kaip jis gyvena?

Pažiūrėkim!

Nuvažiukime į kaimą, apeikim vienišius, grįteles ir įsitinkim!

Ką daro ir ką galvoja šiandien ūkininkai?

Atsakyt galima ir labai trumpai: jie kenčia dantis sukandę ir laukia! Laukia geresnių laikų! O to pagerėjimo kaip nėra taip nėra. Bekonų, kai kuriems cukrinių runkelių auginimas virto vieninteliu pajamų šaltiniu. Pienuos ne visiems atsiekiamos.

Ūkininkas kantriai laukia, stengiasi sumokėti mokesčius, tačiau — nebeįstengia išsimokėti skolos bankui! Ir štai ne retas atsitikimas, kad ūkį perduoda... iš varžytynių... Braukia senis nuo žilų blakstienų ašaras ir keikia! Labai dažnai net ugnimi atkeršija tam, kurs išdrįso pirkt

jo prosenių žemę iš varžytynių — pusdykiai!..

Darbo jėga visiškai pigi, nes ūkininkas neturi pinigų. Todėl grįtelėse rasite krūvas vaikų išdriskusiomis kelnėmis ir alkanais veidais.

Atsargos kareiviai šneka tarpusavy, kad karas būtų tikrai geras dalykas.

Pradžios mokyklų mokytojai visiškai nežino kas daryti? Ant jų sukrauta įvairiausių pareigų: pedagogo, šaulių būrio vado, kursų vedėjo, organizacijos pirmi-ninko... Jie tikrai nežino, kurias pareigas turi atlikti pirmoje vietoje. Jei visur norėsi suspėti — persidirbsi — jokios naudos! Nedirbsi organizacijose — atsiras tokių, kurie įtars priešvalstybinių nusistatymų; netinkamai atliksi tiesiogines pareigas — blogas pedagogas!

Miestuose gyvena didelis skaičius valdininkų.

Su pavydu žiūri ūkininkas į valdininko gyvenimą. Net su tam tikrą neapykanta. Sunku suprast kaime gyvenančiam, kokį darbą gali dirbt žmogus, kurs gaus už vieną mėnesį pusę tūkstančio litų?!

Tiesa, algos valdininkams labai sumažintos, tačiau produktų, būtų ir medžiagos pigumas leidžia jiems gyventi be didelio rūpestio.

Studentija badauja, be

2016/03/08

Gimnazistai dairosi ir nežino kuriam tikslui jų triūsas, jei kalbama apie mokytų žmonių perteklių?

Geriausiai Lietuvos miestuose gyvena — žydai!

Jų rankose vartosi šlamančios litų tūkstantinės! Jie sėdi kavinėse pasipuošę ir kombinuoja naujus planus kaip kuo daugiausiai ištraukt iš mūsų pinigų.

Prašnekime vieną kartą garsiai! Gana slėpt savo žaizdas! Nebijokime atviromis akimis vertinti esamojo skurdo ir savitarpės nesantaikos priežasčių!

Taigi: savitarpės nesantaikos!

Aš jaučiu, kad daugelis pasakys: pas mus visiškai nėra nesantaikos! Taip! Jos nėra, bet ji nuolat iškyla mūsų tarpe!

Visa tauta rodo nepaprastai didelį ištvėrimumą, nes tiki, kad Lietuvos gyvenimo vairas yra geriausiose rankose.

Respublikos Prezidento Smetonos ir Ministerio Pirmininko Tūbelio vardai gaivina gėstančias ūkininkų pasitangas! Tauta tiki tų žmonių taurumu, jų lietuviškumo grynumu.

Tačiau!..

Kodel mūsų visuomenė skaldosi į poziciją ir opoziciją?! Kodel nerandame bendros kalbos?! Todel, kad mūsų tarpe yra daug tokių, kuriems rūpi ne valstybės gerovė, o kišenių pilnumas! Jie rūpinasi iš-

laikyt ir sukelt neapykantą tarp tautininkų, kr. demokratų ir liaudininkų! Tokių žmonių dar yra visose partijose!

Imkime pavyzdį.

Tūlas aukštas valdininkas, padaro didelę vagystę — išeikvojimą.

Tokių išeikvojimų žino ne vieną mūsų kantrusis ūkininkas! Jis nusispiauna perskaiteš tokią žinią. Jis turi teisės nusispiaut adresu valdininkų nesąžiningumo!

Yra nesąžiningų valdininkų! Tiesa, jų niekada netrūko nei pas mus nei kitur.

Po tokio išeikvojimo mūsų gyvenimo užkampiuose garsinama: „Žiūrėkit, žiūrėkit, kas mus valdo! Visi tautininkai yra vagys! Jie skuba prisipilt savo kišenių, pasistatyt mūrinius namus iš mūsų centų nutrauktų nuo alkstančių vaikų!..“

Panaši dvasia vyrauja net laikraščiuose.

Griežta valdininkų kontrolė ir mirties baismė už didelį, tyčią padarytą, valdiško turto išaikvojimą, būtų vaistas pagydyti ne tik apsileidimą, bet ir visuomenės nervuotumą. Argi gali lengva širdimi skaityt lietuvis pranešimą, kad esąs už šimtą tūkstančių litų valdiškų pinigų išaikvojimą suimtas is ponas N. nieko neturi. Visas turtas priklauso — žmonai!

Gi tokiuos ir panašius atsitikimus išpūsti ir kiršinti visuomenę, bet kuriems rūpi tautos susisąjudy-

2016/03/08

Galų gale matome viešą trynimąsį,
neapykantą, visiems iki kaulų įgriusią
laikraščių polemiką!

O visa tauta trokšta vienybės darbe!
Vienybės pilna to žodžio prasmel! Jauni-
mas atduos visas savo jėgas Tautos, bet
ne atskiros grupės gerovei!

Gana tūpčiot vienoje vietoje!

Pasaulis sukasi pavojingoje ūkio kri-
zėje, lyg mirties siaubo pagautų žmonių
laivas įsiutusioje jūroje.

Ar Lietuva turi laukt, kol nurims įsiu-
tę bangos? Kol pasaulyje įsiviešpataus
ramybė?! — Ne! Ne!! Tūkstantį kartų ne!!!

Mes negalime laukt, nes mūsų gyvy-
bei grėšia pavojus! Labai didelis pavojus!

**Klaipėdos krašte lietuviai išvirsta į
vokiečius, o Didž. Lietuvoje žydai su-
perka iš varžytynių parduodamus ūkius!**
Ką mes darysime, jei visas kapitalas ir
žemė bus žydų rankose?! Tada mes pa-
tys turėsime pavirst žydais ir išeit iš sa-
vo tėvynės į keturius vėjus laimės ieškot!

Tai nėra beprotybė! Tai grėšianti tie-
sa! Gana savitarpių vaidų ir intrygų!

Ar ilgai dar tarp savęs mušimės ak-
menimis, o svetimtaučiams rodysim savo
vaišingumą?! Paskui didžiuosimės jų pa-
gyrimais, kurie nieko daugiau nereiškia
kaip paprasčiausią padėką?!
Ne!

Tūkstančiai jaunųjų krūtinių trošta vie-
ningo darbo. Dabar ne laikas ginčytis, kas
išmintingesnis!!

Tebūna pasmerktas savitarpis nedrau-
giškumas akyvaizdoje visai Lletuvai gre-
siančių pavojų!

Į darbą Jaunieji Žmonės!!! Sukurkime
Naują Lietuvą ant tvirtųjų senovės pamatų

2016/03/08

Pakelk galvą, lietuvi!!!

**Žemaičiai, Aukštaičiai, Dzūkai ir
Klaipėdiečiai!**

Gerove ir turtais pilna Jūsų ateitis! Mes turime tą gerai žinot! Nes nuo mūsų pačių priklausys, ar mes patys naudosisime tąja gerove, ar atiduosime ją žydams, vokiečiams ir kitokiems svetimtaučiams, kurie veržiasi į Lietuvą! Jie mato, kad čia kvepia geriausias pragyvenimas visame pasaulyje! Taip! Ne mes kitur, bet kiti pas mus važiuos užsidirbti krūvas pinigų!

Ne, iš dangaus atlėkė toji žinia! Oi ne! **Visi galite įsitikinti, kad tai teisybė!**

Esame trijų milijonų tauta. Daug mūsų tautiečių gyvena svetimuose kraštuose. Lietuvoje gyvenantieji yra apsupti didelių valstybių. Čia ir yra paslaptis mūsų ateities gražumo, jei mes visi dirbsim viena kryptimi.

Jau sakiau, kad visas pasaulis trokšta vienybės ir taikos. Jei Vokietija pamėgins pult kaimynus — ją ištiks didelė nelaimė!

Viso pasaulio galiūnai sutryps ją, kad kuo greičiau nurimtų įsiutę bangos. Žinoma, mes turime labai atydziai budėti, kad galėtume išlaikyti galimą puolimą iš Prūsų pusės į Klaipėdos kraštą! Atsiminkime cheminių dujų pavojų!

Tačiau!

Vėliau ar anksčiau, bet ateis tautų susitaikymo šventė! Milijardai žmonių trokšta taikos, nes tie, kurie miršta iš bado žino, kad yra valstybių, kurios neturi kur dėti maisto produktų perteklių! Čia maistas deginamas arba skandinamas į jūrą, o ten žmonės miršta badu!

Tą pasiutusią velniavą mato žmonija ir ji trokšta taikos! Ji trokšta, kad būtų sudarytos kuo geriausios sąlygos išmaišyti savo prekes. O tos sąlygos gali tik tada susidaryti, kai visos tautos žinos, kad niekas nenori jų užpulti ir apiplėsti. Juo toliau, juo labiau auga tasai taikos troškimas, nes didėja susipratusių žmonių milijonai!

Ir jau nebetoli ta valanda, kada pradės nurimt įsiutusi audra!

Toji valanda lietuvių tautai yra išganymas!

Tai yra paskelbimas turtais gausios gdynės!

Kodel?

2016/03/08

Todel, kad tada prasidės nepaprastai gyva prekyba! Valstybės sudarys didžiausio palankumo prekybos sutartis. Ne tik su kaimynais, bet ir su tolimesniais. Prisiminkime dabar, kad mūsų žemė guli tarp Vokietijos ir Rusijos, Lenkijos, Latvijos! Tarp tų valstybių prekyba bus varoma per mūsų žemę! Žinoma, jei mes visą laiką tupėsime vienoje vietoje, nepatrisime išanksto geležinkelių, dargi kvailai pešimės dėl pirmenybės valdžioje — galėsime būti žiopsotojais, kaip mūsų kaimynai prekiauja aplinkiniais keliais! Ne! mes turime pasiruošti! Jei mes patys nesusiprasime, tai svetimieji tą padarys! Ir jau daro!

Daugelį iš varžytynių parduodamų ūkių superka žydai! Jie jaučia, gal ir žino, kad po trijų metų, arba daug greičiau, toji žemė pabrangs dešimteriopai! Taip!

Ūkininke! Brangink savo žemę! Neduokis lengvai sugundomas parduoti jos! Nei vieno hektaro svetimtaučiams! Už jokus pinigus! Tu gal ir negali suprast, kad toji žemė kainuos dešimt kartų brangiau! Bet rytoj Tu supras, nes per Tavo žemę bus tiesiami plentai ir gelžkeliai! Valdžia pirsks ir mokės aukštas kainas! O gal kaip tik toje vietoje bus kelių elžkelių susikirtimas. **Tavo žemėje pradės kurtis miestas! Tu galėsi tūkstančius imt už mažą sklypelį!**

Nei vienos pėdos svetimšaliams! Žydas siūlys „gerą kainą“, bet, žmogau, tu būtumei išdavikas, jei jam parduotum brangiausią turį!

Padėkime tiems, kuriuos spaudžia skolos! Prašykime bankų, vyriausybės, kad prailgintų skolos mokėjimą!

Nepaleisk savo žemės! Mylėk ją ir džiaukis! Atsimink gerai, kad pasaulyje viskas keičiasi, daugėja, bet žemės plotas visada lieka toks pat. Jo nieks negali nei sumažinti, nei padidinti. Tik ūkininko gudrumas gali iš to paties sklypo išspausti keturgubą derlių!

Nemažiau pražūtingas Lietuvos grovei už savo žemės pardavinėjimą svetimtaučiams yra tas, kad prekyba yra ne lietuvių rankose!

Pakelk galvą, lietuvi!!!

Lietuvoje lietuviui turi priklausyti pelningiausias amatas! Petis į petį mokytas su nemokytu, ūkininkas su darbininku — sukurkime lietuvišką pirklų armiją! Juk mūsų ateitis — prekyba! Tad visi, kurie tik atlieka nuo ūkių turi pradėti versti prekyba! Ir mokytas ir ne mokytas! Čia nieks nereikalauja atstatų! Kiekvienas gaus užmokestį pagal savo gausumą. **2016/03/08** vėkime pradėti su dviem trim šimtais litų kišenėje!

Mes turime padaryt šventą priesaiką savo širdyse: nepirkit pas ne lietuvį!

Po kaimus važinėja žydai ir supirkinėja jaučius, linus, javus! Prisiekiame šventai: neparduot jiems! Argi vis būsime lengvabūdžiai ir parsiduosime už keletą litų? Juk vistiek daugiau pralaimėsit! Žydas duos tau uždirbt, bet jis ras progos iš tavęs trigubai atsiimt! Vieną kartą ant visados: nepirksime iš žydu! Parduot jiems galime sviestą, kiaušinius, sūrius. Ir tai tik tada, kai jie nedaro iš to biznio. Kada perkasi maistui.

Įsidėkime giliai į širdis, kad pirkdami pas savo žmones — lietuvius, duodame patys sau uždirbt. Lietuvis nenorės savo turto išvežt į kitą valstybę, o žydas — šiandien čia, rytoj jau Dievas žino kur!

Atsimink, kad parduodamas žydui stambų daiktą, tu darai skriaudą! Tu skriaudi savo brolių — lietuvį, nes žydui, o ne jam atiduodi uždarbį!

Parduodamas žydui ar pirkdamas iš jo tu padidini žydu giminę! Tu darai didelę skriaudą visai tautai!

Daug kartų girdime šnekančius ūkininkus: — Kad būtų visų lietuvių sutarimas ir nei vienas kojos nebekeltų pas žyda, būtų daug geresnis gyvenimas!

Taip! Tikrai taip!!!

Ir štai jau atėjo valanda, kada lietuviai turi parodyt visuotiną sutarimą! Kaip kiek-

vienam lietuviui brangus Vilnius, taip lygiai brangus turi pasidaryt tikėjimas, kad prekyboje mūsų ateitis!

Plėskime lietuvišką prekybą! Išugdykime ją! Skubėkime, nes greit mūsų jaunieji pirkkliai turės susidurt su didžiųjų valstybių pirkkliais! Jie turi išmukt savo amato!

Jaunuoli! Jei tu turi bent vieną šimtą litų, arba gali jį pasiskolint — mėgink savo laimę! Už savo nugaros stovi visa tauta, kuri kasdien daugiau ir daugiau pradeda suprast tavo drąsumą! Ji remt tave! Ir tu būsi visos tautos didvyris, jei laimėsit! Nebūk bailys! Jei vieną kartą nepasiseks — pradėk iš naujo! Sukąsk dantis ir dirbk! Galvok! Mokykis apsukrumo, nes jis padės tau!

Ukininke!

Surask savo giminių, arba kaimynų tarpe tikrai patikimą žmogų ir atidarykite mėsos krautuvėlę mieste! Pamėgink! Turi sūnų pramokyta — statyk pardavėju! Nesibijok! Šalia mėsos krautuvės tuojau galėsi atidaryt kepyklą ir arbatinę! Didelėm rai-dėm užrašyk ant iškabos: „**Remk naują lietuvių prekybą!**“ Tik pagalvok koks gražus uždarbis ir koks kilnus darbas! Bet žinok, kad turi būt sąžiningas ir atviras! Tikras lietuviškas pirkklys!

Moksleiv!

Mesk sukęs galvą kokios mėsos pirkklyje įlyst į valdišką vietą! Nedidink skaičiaus.

2016/03/08

tų, kurie nedrįstą pasitikėt savo jėgomis!

Argi ištikrųjų Tu tiki, kad valdininko gyvenimas yra visų geriausias?! Ne! Ne tik, kad ne geriausias, o dargi blogiausias! Valdininkas yra tarnas! Jis yra suvaržytas ir vieta, ir laiku, ir pinigais. Galų gale koks nors nesusipratimas ir — „baigta karjera!“ Arba štai valdininkas išeina į pensiją. Ką jis užsidirbo? Ubagiška pragyvenimą! Ir jis jaučia, kad yra visiškai nereikalingas! Net našta valstybės išdui!

Įsikalk sau į galvą: „laisvų vietų nėra!“ Tuo tarpu visos tautos gerovė reikalauja, kad Tu atiduotum savo energiją naujoje kūryboje — lietuvių prekybos kūryboje! Čia tavo laimė! Laisvoje konkurencijoje su žydais Tu užgrūdinsi save ir pasipuoši realiais laurų vainikais!

Į prekybą turi būt skiriamos geriausios jėgos! Štai Tau, drašuli, lenkynių laukas! Kiekvienas tavo žingsnis bus atlygintas! Juo sparčiau žengsi, juo daugiau laimėsi!

Pirklys neturi laiko smulkiai politikai. Tuo tarpu visų rūšių politikai privalo skaitytis su pirklių kapitalais.

Kas remia lietuvišką prekybą, tas dalyvauja kovoje už visos tautos gerovę, už Jos Sostinę!

Paskelbkime didelę ir visiškai atvirą kovą svetimtaučiams prekyboje savo krašte!

Mums turi būt gėda prieš visą pasaulį, kad savo žemėje leidome įsigalėti svetimtaučiams! Ir tai įvyko todėl, kad mokytieji lietuviai visą laiką akiai veržėsi į valdininkų vietas! Pešėsi tarp savęs ir kitus siundė. Tuo tarpu žydai šeimininkavo prekyboje!

Gana! Nuplaukime tą gėdą savo darbu! Jau priėjom „liepto galą, — „laisvų vietų nėra!“ Ir gerai, kad jų nėra!

Varykime plačiausią propagandą už lietuvišką prekybą! Neturi likt nei vieno senio, nei vaiko, kurs nežinotų ką reiškia eit į svetimtaučio krautuvel!

Visa tauta turi suprast, kad mes savo tėvynėj trokštame lietuvių gerovės, o ne žydu!

Anksčiau ar vėliau — mes laimėsime! Mokėjome krauju išpirkt savo kraštą, mokėsime ir išnaudot jo laisvę!

Ir kada nurims didžioji pasaulio velniava, mes jau turėsime savo pirklių. Jų pėdomis paseks šimtai naujų. Mūsų kraštas pavirs didelė rinka, kurioje vaikščios įvairiausių tautų svečiai. Jie šnekėsis tarp savęs ir su mūsų pirkliais ne lietuviškai. Ir kiekvienam lietuviui teks turėt reikalų su tais svečiais. Užtat turime visi susirūpinti šiandien, kad mes niekada neišvirstume į svetimtaučius, kad neužmirštume savo kalbos, tikybos, dainų, pasakojimų. Kad nenuskėstume turto pamėginę. Kad už pinigus neparduotume lietuvių širdies!

Kary! Žurnalyste! Rašytojau! Valdininke!

Savo širdyse visi mes trokštame, kad Lietuva iškiltų ir pralenktų kitas tautas savo gerove! Čia nėra ir negali būt dviejų nuomonių! Ir mes turime įrodyt, kad savo darbais remiame savo žodžius! Užmirškime smulkiuosius nesusipratimus! Nemaišykime asmeniškumo su tautos reikalais! Nenuodykime jaunų vilčių ir užsidedimo! Nežudykime patys savęs!

Kary!

Tavo šventa pareiga ne tik išmokyti ginklą vartoti kautynėse, bet taip pat išmokyti ginti savo tėvynės garbę — lietuvių garbę taikos metu.

Šiuo laiku kariuomenė yra didžiausia tautos mokykla! Toje mokykloje karininkas yra vienintelis vadovas! Galime didžiuotis savo armija, nes joje viešpatauja tikras ir tvirtas lietuviškumas! Visi jaunieji karininkai yra išimtinai mūsų ūkininkų vaikai! Jie jaučia kaimo apsnudimą ir skurdą. Jie vaikščioja dantis su-

kandę ir pikti, kad svetimtaučiai šeiminkauja prekyboje ir visokiais būdais skriaudžia brolius ir seseris!

Jaunieji karininkai!

Panaudokite visas švietimo pamokas, kad jūsų gėlą suprastų visas būrys, kuopa! Uždegkite sveikiauųjų kaimo ir miesto vyrų krūtinės kūrybiniu darbu! Parodykite jiems mūsų tėvynės ateitį ir dabartį. Įžiebkite norą, nepranykstantį troškimą ir pareigą remti lietuvišką prekybą! Patiems išėjus iš kariuomenės griebtis prekybos! Juk čia slepiasi toji gerovė, kurios mes trokštame! Tik ekonominiai būdami stiprūs galesime nesiskųst jokių ginklų stoka! Pati savaimė išaugs spauda! Lygiagrečiai augs tautos apsišvietimas ir pranyks miglotomis akimis naujokai — „zuikiai!“

Žurnalistel!

Tu esi tas, kurs gali išmokyti visą tautą melstis: „Atmink pavergtą lietuvių prekybą!“ Tu turi įrodyti ir įtikinti, kad mūsų gyvybei lygiai mirtingas pavergtas Vilniaus ir pavergtos prekybos klausimas! Atvaduot Vilnių ir numest žydų tarpininkavimą — Tavo kasdieninė tema!

Jūs turite knistis į ekonominio gyvenimo pamatus, ištraukti ir visiškai aiškiai parodyti silpnąsias ir stiprias pozicijas! Jūs turite būt žinovais, o ne

tuščiais bosais, kurie gražiai skamba ir vilioja, bet pasirodo visiškai tušti!

Netark nei vieno žodžio, kol nėsi įsitikinęs, kad tasai žodis tikrai padės šimtams brolių dieną ir naktį kovojančių už viso krašto ekonominę laisvę! Taip! Tu tu turi jiems padėti! Tu turi juos ir, pagimdyt!

Tebūna pasmerktas kiekvienas, kurs drįstų ardyt tautos vienybę! Kurs dabar drįstų šaukt į partinį susisukimą! Tebūna apšauktas parsišaukiantis žydams tas, kurs rankas sudėjęs žiūrėtų į naują, vieningą lietuvių tautos misiją!

Korespondente! Žiūrėk ir skatink savo apylinkės gyventojus į išganingą kovą! Tegul mirga visi dienraščiai ir savaitraščiai pranešimais iš visų Lietuvos užkampų, kad žmonės „kelia galvas!“

Visi lietuviški laikraščiai turėtų, atsakydami, dėti ne lietuviškų firmų skelbimus! Vietoje jų tegul būna dedami pradedančiųjų prekyaut lietuvių sąrašai didelėmis raidėmis! Juos turi remt spauda!

Visi turi įsisąmoninti, kad tik tai ekonominiai būdami pakankamai stiprūs pateisinsime savo egzistenciją! Jei patys nemokėsime paimti ir valdyti sau priklausantį turtą, tai žinokime, kad svetimieji išvadins mus „liurbiais“ ir patys pasiims mūsų dalį! Savo neapsukrumu mes keliam

me kitų gobšumą! Nuo pat pasaulio pradžios viešpatauja įstatymas: stipresnis užmuša silpnesnį.

Stiprėkime ir stiprinkim!

Rašytojau!

Gana migdyt skaitytojus! Paleiskim vėjais aprašymą tokio gyvenimo, kuriame nėra gyvybės kibirkščių! Lavonu dvokia daugelio laikraščių atkarpos ir atskirai išleistos apysakos!

Sukurkite kovos pilną gyvenimą! Parodykit, kad jūs mokate ištikrųjų suprast Lietuvos reikalus.

Nėra ko skųstis, kad nėra kas skaito!

Mokėkite pasidaryt būtinai skaitytiniais!

Rašytojas turi būt kūrėjas, o ne paprastas pasakotojas! Jis turi iki smulkmenų pažint žmones, jų santykius ir aplinkybes! Jis turi suprantamai, įtikinančiai parodyt, kas yra bloga, kas gera ir kas darytina!

Šiandien labai daug ginčijamasi apie tautinės ir laisvos kūrybos pirmenybę.

Be reikalo!

Kiekvienas, kurs supranta tautos reikalus ir drauge pergyvena jos skausmus, savaime negali išsijungt iš to gyvenimo ir rašyt ką nors niekam nesuprantamo!

Mūsų rašytojai labai ir labai mažai tepažįsta gyvenamąjį mūsų tautą, ir visiškai pripuolamais šunkelais ir žudž pageltusiais medžių lapais! Mažytė intriga

ir krūvos žodžių!.. Nenuostabu, nes dauguma yra nusivylusių pačiu gyvenimu...

Gai!a!

Tačiau! Gyvenimas veržiasi! Ir tiktai tie bus brangūs tautai, kurie savo dvasios akimis praregės ir ryškiai rodys kokiais kalnais ir slėniais vingiuoja takas į didįjį kovos lauką!

Rašytojau!

Tu turi būt tasai didysis Žynys, kurs moka užburt! Užburk tą drąsųjį jaunuolį, kurs veržiasi į kovą! Parodyk kelią jam! Palaimink jį! Itikink jį, kad jo laukia pergalė! Turtai, džiaugsmas ir garbė!

Tu turi pasidaryt gyvenimo varikliu Valdininke!

Tu esi didžiausias piniginis ramstis toje kovoje! Tad nei vieno cento svetimtaučiams! Pirkdamas tik lietuviškose krautuose ir knygynuose, tu būsi pavyzdžiu mūsų kaimui!

Taupyk! Nepasigailėk didžiausią dalį savo atliekamų pinigų paskirt spaudai! Atmink, kad tai yra švenčiausia pareiga!

Vynas, moterys, kortos ir kinas — šlamštas! Tu trumpini savo amžių, silpnini būsimąją kartą ir darai nepataisomą skriaudą visam kraštui!

Mokėkime džiaugtis tuo, kas žmogų dvasioje džiugina!

Yra dar tokių valdininkų, kurie drįsta su tam tikru išdidumu žiūrėt į kaimo

žmogų! Vargšai! Tiesą pasakius: tokiems visiškai ne vieta sėdėt įstaigoje!

Ukininkas turi teisės reikalaut, kad su juo būtų elgiamasi kaip su sau lygiu, nes valdininkas gauna algą už atlikimą jo reikalų! Tam tikra prasme valdininkas yra visų piliečių tarnas! Jis turi būt mandagus ir sąžiningas! Su dideliu pasitenkinimu išeina iš įstaigos plikagalvis tetušis, jei jis buvo nuoširdžiai sutiktas, paguostas. Lietuvis turi nepaprastai jautrią širdį!

Užsakykime savo pažįstamiems laikraščių! Nupirkime tinkamų knygų! Pagaliau, netingėkime dažniau parašyt laišku!

Ištikrų mes esame savo dvasioje vieninga tauta! Atėjo valanda, kurioje turime parodyt savo šventąjį tikėjimą į Šviesią ateitį!

Pakelk galvą, lietuvi! Aukštai pakelk, nes jau už durų beldžiasi rytojus, kurs neša turtus ir laimę! Tu turi atidaryt tas duris!

Atidaryk!

Tau teisėtai priklauso tasai turtas!

Bet nebūk perdaug gobšus, kad neužmirštumei esąs lietuvis!

Aš drįstu manyt, kad mano žodžiai ras vietas visose Lietuvos gričiose, grietelėse ir ištainguose lietuvių širdyse. Todėl, kad tais žodžiais jau nuo senai perpildytos susipratusių lietuvių širdys!

Skaičiumi parodykim savitarpj sutarimą!

Skaityk ir skatink kitą skaityt!

Nepalikime nei vieno, kurs nematyty ateinančios gadynės!

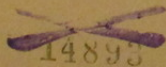
Įtikinkim ir atkaklųjį Mažosios Lietuvos ūkininką, kad mūsų ateitis daug šviesesnė už kruviną Vokietijos gyvenimą!

Į kaimus ir miestelius inteligentai! Gana sėdėt purvinuose didmiesčių palėpiuose!

Mūsų laukia smagi, daug žadanti, kova!

Pakelkim galvas, nes laimėjimas mums užtikrintas!

Pakvieskime užjūrių brolius į gausiąją piūtį!

2016/03/08

Vytauto Didžiojo Ąiniai!

Ūkininkai, Moksleiviai,
Verslovininkai, Kunigai,
Valdininkai, Darbininkai,
ir visokio amato lietuviai!

||
Gana snaust ir griaužt sausą duonos
plutą! Mes galime turēt gražiausius
arklius ir skaniausius valgius!

||
Į darbą tad visi nuo vaiko iki senio!

Pažiūrėkim ką mes galim!!!